

“Em Tiến Mất Tiền”

Trong những kinh nghiệm học hỏi từ các trưởng đàn anh, trưởng đàn chị, nào là kỹ thuật trại, nào là morse, semaphore, riêng tôi học được một kinh nghiệm về cách xử lý việc mất mát “Tiền” của Trưởng Khảm mà tôi cho là hay hơn hết. Xin kể qua cho các bạn đọc hoặc các trưởng như là bài học kinh nghiệm khi ta gặp một đoàn sinh xấu trong đoàn. Đương nhiên đây không phải là phương cách duy nhất, nhưng dù cách nào đi nữa miễn là khi giải quyết và sửa đổi, chúng ta cần phải khôn khéo, nếu không sẽ vô tình làm tổn thương danh dự các em suốt đời:

Trong một buổi trại Hè ở rừng cao su Thủ Đức, qua đến ngày trại thứ 2, các em thiếu sinh tinh thần vẫn còn hăng say vui chơi. Sau khi chơi xong trò chơi lớn, em Tiến, một Thiếu sinh trong đội Báu đi cùng với anh đội trưởng đến gặp anh đoàn trưởng:

- Thưa Trưởng em Tiến bị mất tiền
Trưởng Khảm chau mày lại rồi hỏi Tiến:

- Em mất tiền hồi nào?

Em Tiến mếu máo trả lời:

- Thưa Trưởng má em đưa em 200 đồng, sau khi đi trại về ghé mua đồ mang về nhà, bây giờ mất chắc má em sẽ đánh em.

Em đội trưởng nói với giọng bực tức:

- Chắc chắn đứa nào ăn cắp rồi Trưởng ơi
Trưởng Khảm bình tĩnh nói:

- Chút nữa cho tập hợp đội trưởng lại rồi mình tính nghe, bây giờ các em hãy về chuẩn bị cho bữa cơm chiều

Sau bữa cơm chiều, Trưởng Khảm gọi tập hợp 4 đội trưởng, trình bày mọi sự việc về em Tiến bị mất tiền và hỏi ý kiến các đội trưởng

Đội trưởng đội Ó nói:

- Hay là nhân lúc các em đang chơi lửa trại mình đi lục lều

Đội trưởng nhất nói:

- Hay là sáng sớm mình đổi đất trại thành trại bay, lúc đó chắc chắn em nào ăn cắp sẽ mang tiền trong người. Tập hợp lại rồi mình soát từng em, chắc chắn sẽ tìm ra 200 đồng.

Rồi các đội Trưởng nhón nhau bàn tính kế hoạch để tìm ra thủ phạm trong việc em Tiến mất tiền này, trong lúc đó anh Trưởng Khảm bình thản im lặng để nghe ý kiến, và sự suy xét của các em đội trưởng.

Tối hôm đó, sau khi lửa trại, trong khu rừng cao su tối mịt chỉ còn lại ánh lửa bập bùng nhỏ nhỏ và hơn 30 em thiếu sinh ngồi chung quanh. Thiên thời địa lợi, đây là cơ hội để giáo dục trẻ bằng những câu chuyện, vì đây là lúc tâm hồn các em đang lắng đọng, và dễ thấm đạt những tư tưởng từ trưởng. Trưởng Khảm với giọng trầm trầm lên tiếng:

- Chiều nay có một chuyện xui xẻo xảy đến cho đoàn chúng ta là có một em bị mất 200 đồng.

Rồi Trưởng Khảm cầm một tờ giấy trắng đưa lên và nói tiếp:

- Cuộc đời của các em bây giờ như một tờ giấy trắng này, nếu vì 200 đồng bạc đó mà em đã vô tình làm một vết dơ trên cuộc đời mình, và hơn nữa lại còn làm cho bạn mình bị ăn đòn vì tội làm mất tiền, không chừng má của em Tiến sẽ không cho em ấy đi Hưởng Đạo nữa, vì trong chúng ta có người xấu, đoàn chúng ta sẽ mất đi một người bạn...

Trưởng Khảm ngừng một chút rồi tiếp:

- 200 đồng bạc này em xài một vài tuần là hết, nhưng vết dơ ấy sẽ theo em suốt cả cuộc đời của em, nó sẽ làm em đau khổ, ray rứt mỗi khi nghĩ đến nó, và nó sẽ không bao giờ rời ra khỏi cuộc đời của em, lúc đó em có hối hận thì cũng đã muộn màng...

Sau khi nói ra cho các em thấy được cái hậu quả xấu xa ghê gớm đen tối ấy, thì Trưởng Khảm bắt đầu đưa đến một ánh sáng kỳ diệu của sự biết quay về khi lầm đường lạc lối, Trưởng Khảm cao giọng lên:

- Nhưng, nếu em biết trả lại 200 đồng đó, vết dơ kia sẽ không thể hiện trong cuộc đời em, người bạn của mình không bị những cái roi oan nghiệt, nhưng cái quan trọng nhất là em đã chiến thắng được con người nhỏ nhoi của em, sau này mỗi khi nghĩ đến em sẽ cảm thấy sung sướng và tự hào với bản thân em vì em đã chiến thắng được mình, em đã biết mình đi sai đường và trở lại con đường ngay

thắng, khó mà có người được như em...

Nói xong Trưởng Khảm lấy trong ba-lô ra một số phong bì trắng

- Đây là phong bì trống mà chiều nay Trưởng kêu em đội trưởng nhất đi mua, đêm nay khi đi ngủ, các em hãy suy nghĩ những gì Trưởng nói, với lương tâm của các em và sự trong sạch, nếu có lỡ lấy tiền thì bỏ lại vào phong bì này, sáng sớm mai bỏ vào trong cái thùng, và nhớ là không có em nào ghi tên mình trên phong bì hết, Trưởng không muốn biết em nào ăn cắp tiền, em làm sai, em biết sửa sai, và quan trọng là em chiến thắng được em...

Nói đến đây Trưởng Khảm đưa phong bì cho đội trưởng nhất phát ra cho mỗi em, em nào nhận được phong bì xong cũng hồi hộp nôn nao chờ đến ngày mai khi mở thùng, còn em Tiến mất tiền thì bây giờ cơ hội tìm lại tiền không còn mong manh như lúc đầu...

Sáng hôm sau, sau khi chào cờ, Trưởng Khảm tập họp tất cả một hàng thẳng trước gốc cây, dưới gốc cây là cái thùng trống, rồi từng em một bỏ phong bì của mình vào thùng, vài phút sau, 36 em, 36 cái phong bì đã được bỏ vào thùng. Trưởng Khảm cho tập họp ngồi vòng tròn, và giờ khai thùng đã điểm, ai nấy cũng hồi hộp, người hồi hộp nhất là em Tiến mất tiền, còn người thứ hai là...Trưởng Khảm, vì sau một chiều thức bài giảng tâm lý sau lửa trại đêm qua, thì đây sẽ là kết quả.

Em Đội Trưởng Nhất ngồi giữa vòng tròn, thò tay vào thùng bốc từng cái bao thư xé ra, dòm kỹ vào trong, không thấy gì rồi lên tiếng:

Em Tiến mất tiền, em Khiêm mất tóc !!!

- Trống.

Tất cả trong không khí im lặng và hồi hộp, qua đến mười mấy cái phong bì mà vẫn nghe “Trống!” với “Trống!”, không khí càng căng thẳng thêm, qua đến cái thứ hai mươi mấy, em Đội Trưởng Nhất hỏi:

- Xé được mấy cái rồi một em trả lời:

- 28 cái rồi, còn 8 cái nữa.

Chưa bao giờ bầu không khí lại căng thẳng như muốn vỡ tung như lúc này, sự hy vọng của Tiến mất tiền càng với đi mỗi lần khi nghe tiếng kêu “Trống” của em Đội Trưởng Nhất. Trong khi các em khác lòng nôn nao không kém, đôi lúc buột miệng kêu “Ồ!”, tiếng kêu thất vọng theo từng phong bì trống...

Nếu xé hết đóng phong bì kia mà không có tiền thì chắc em Tiến sẽ khóc thêm một lần thứ hai, và Trưởng Khảm sẽ buồn vì đòn tâm lý của mình không có hiệu quả.

Bỗng em đội Trưởng nhất kêu lên:

- Có tiền rồi

Và em kiểm tiền rồi giơ lên cao: “Đúng 200 đồng”

Ai nấy cũng đều la lên, tiếng vỗ tay, tiếng reo mừng còn hơn là khi nghe thắng được trò chơi lớn, em Tiến chảy hai hàng nước mắt trên má, vì quá đổi sung sướng khi món tiền mất kia đã được trả lại... Người sung sướng âm thầm nhất tôi nghĩ là Trưởng Khảm vì Trưởng đã hoàn thành nhiệm vụ của một người Trưởng Hướng Đạo...là giáo dục trẻ.

Chiều hôm đó trước khi nhổ trại ra về, Trưởng Khảm gọi tập họp 4 em đội Trưởng lại và giải thích:

- Mỗi cái khóa đều có 1 chìa khóa để mở, chúng ta cần phải bình tĩnh khi đối phó với sự khó khăn, nếu như theo giải pháp của Đội Trưởng Nhất là dùng trại bay để lục soát từng em một, chắc chắn là 200 đồng kia sẽ tìm ra, nhưng vì 200 đồng mà vô tình làm em đó xấu hổ trước đám bạn, và e rằng em đó sẽ nghỉ Hướng Đạo, sẽ bỏ học vì nhiều em trong đoàn cũng học cùng lớp, bỏ học thì tương lai em đó sẽ đi về đâu??

Bốn đội Trưởng ngồi lắng nghe, tuy không nói ra nhưng trong lòng vô cùng cảm phục về anh Trưởng Thiếu này. Xa xa dưới bóng cây trong rừng cao su, Tiến vui cười với đám bạn. Chắc chắn trong kỳ trại Hè ở rừng cao su này có 3 người sẽ ghi nhớ

mãi: Tiến, Trưởng Khảm và một người sung sướng vì đã chiến thắng được chính mình....

Trưởng Khảm hiện đang cư ngụ ở Little Saigon, California và sẽ đến thăm đoàn Trường Sơn chúng ta trong dịp kỷ niệm 25 năm thành lập. Tôi được may mắn gặp Trưởng hàng ngày vì làm việc chung, hy vọng Trưởng sẽ khoác lên lại màu áo HĐ và hẹn gặp Trưởng ở trại Thăng Tiến 8 Hè 2006

*Khiêm Hà
1800-680-4ever*

Cub Phi Châu

Sói Con Cắc Cớ

Một sói con, sau khi chào trưởng, đứng tác phong là một hướng đạo sinh, thấy trưởng sáng nay vui, sói ta bèn làm tới, cắc cớ hỏi:

Sói con: Trên đầu trưởng có gì?

Trưởng thấy câu này đầu có gì khó, bèn trả lời ngay không suy nghĩ: Trên đầu trưởng có TÓC.

Sói con: Trưởng sai rồi!

Trưởng: Sao??? Em nói trưởng sai à?????

Sói con: Dạ, trên đầu trưởng là cái mũ hướng đạo ạ.

Trưởng: Em giỏi! Trưởng thua rồi.

Sói con: Trưởng cho em hỏi thêm câu nữa nhé.

Trưởng: Em hỏi đi.

Sói con: Trưởng đang đứng trên gì?

Vì là sáng thứ Bảy hàng tuần, đoàn đang sinh hoạt ngoài công viên nên trưởng cũng trả lời ngay, không đắn đo: Trưởng đang đứng trên CỎ.

Sói con: Trưởng lại sai nữa rồi!

Trưởng: Sao??? Em nói trưởng sai chỗ nào???

Sói con: Trưởng đang đứng trên đôi giày, giày của trưởng đang đạp lên cỏ, đúng không?

Trưởng:!!!

(Trưởng nào vậy ta!!!)

Sói Phù Đổng

